Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35497
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

proximi. Ve cum amore accipiamus hanc breuem doctrinam. Vnum
quoque hominem de mundo reputemus nosmetipsos, si hoc in cor
dibus nostris bene impresserimus, non est dubium quin bonum illum sicut
nostrum diligemus quod ad salutem sua spernere videmus, sicut pro
nobis precare solliciti precabimur oratione, exhortatione.
aut alio modo si potimus. Et cum ipsum videremus bona dicere
vel facere, repletum gaudio sicut dicemus nos aut facemus
Si autem studuerimus eum esse in peccato, aut in aliquo spirituali delic
to, aut defectu, ut nimium condolebimus, et ipsum a malo pur
potimus relevabimus, et inducemus ad bonum. Et ne dica
mus quod possemus omnes homines estimare nosmetipsos,
quia hoc nos docet facere perfecta caritas, quia nos ut unusquisque
vnum facit. Unde hec est regula optima, ut qui vult deum et
proximum diligere solum dei honorem sciat et cum magna audi
tate quaerat, michi aliud intendens. In hijs duobus consistit ista
macio dulcedinis amoris. Valeat in flamacione nobis do
net altissimus dominus. // Particula que accidit dulcedini est
vnctio, et quod per amorem et in amorem quotidie vngit anima quo
Vnctio dulcedinis in oratione et velut // de mundicoribus
roseus quidem liquor, qui per totam se effundens animam, per
sum unguit, corroborat et confortat, disponens eam suauius ad
virtutum claritatem suscipiendas. Hac celica unctione perfu
sus erat qui dicebat vnxit me vnctione mire sue, de qua
dicit iterum per ypphanum. Sicut ros hermon qui descendit in
montem syon. Hermon quippe interpretatur lucus lucum equalitatem
quod significat in unitate illum claritatem, qui de se ipso dicit. Ego
sum lux mundi. Que quidem lux de ira in cruce, de cruce sup
omnem celorum pulchritudinem sunt equalitata, ut quemcumque
diei quat per gratissime sue suppulchritudinem claritatem sua
adiecta supplendens candor illum etime et fulcissime regionis